

Για το “λευκό προνόμιο”

Carbure¹

Η φυλετικοποίηση δεν μπορεί να γίνει κατανοητή χωρίς 1) τη θέληση όσων αυτοσυγκροτούνται ως “λευκοί” να την διαιωνίζουν 2) την αντίσταση αυτών που την υφίστανται. Αυτή η διπλή δυναμική συνιστά την καρδιά της διαδικασίας της φυλετικοποίησης.

Για το “λευκό προνόμιο”: καλώς ή κακώς επιλεγμένη, αυτή η έκφραση αντανακλά δημόσια μια πραγματικότητα που είναι συγκαλύπτεται σταθερά. Πρέπει να προχωρήσουμε στην καρδιά του προβλήματος: δεν πρόκειται απλά για το ότι είναι “καλλίτερο” να είσαι ένας λευκός προλετάριος από το να είσαι “φυλετικοποιημένος”, πρόκειται, πάνω απ’ όλα, για το ότι για ολόκληρες μάζες Γάλλων προλετάρων έγινε εφικτή, στη διάρκεια της Ένδοξης Τριακονταετίας, μια σχετική κοινωνική άνοδος, αφήνοντας πρώτα στους “μετανάστες εργάτες” και, μετά, σε “φυλετικοποιημένους” ντόπιους, τις χειρότερες δουλειές.

Αυτή η διαδικασία φυλετικοποίησης συνέβη κοινωνικά όχι μόνο με αυτή την αντιστοίχιση δουλειών αλλά και με εδαφική αντιστοίχιση, όταν οι λευκοί προλετάριοι άρχισαν να εγκαταλείπουν τα προάστια ξεκινώντας μια διαδικασία κοινωνικού διαχωρισμού που δεν έχει σταματήσει ποτέ.

Όλα αυτά δεν μπορούν να κατανοηθούν έξω από την ιστορία της γαλλικής αποικιοκρατίας. Οι Αμερικανοί έχουν τη δουλεία, η Γαλλία έχει δουλεία ΚΑΙ αποικιοκρατία. Το φαντασιακό, οι μέθοδοι διαχείρισης, όλα σχετίζονται με αυτά χωρίς τέλος.

Αν ο πόλεμος στην Αλγερία παραμένει επίσης παρών στον γαλλικό ρατσισμό, αυτό οφείλεται στο ότι είναι μοντέλο ενός αντιεξεγερσιακού πολέμου που είναι οργανικό μέρος της διαδικασίας φυλετικοποίησης. Είναι αυτός ο πόλεμος που κατασκεύασε την εικόνα του Άραβα στη Γαλλία.

Αυτός είναι επίσης ο λόγος που μπορεί να διαχωρίσει κανείς τον ρατσισμό από την αστυνομική του διαχείριση, που είναι ο πρώτος κρίκος σ’ αυτό που αποκαλείται κρατικός ρατσισμός. Και αφήστε το φάντασμα του εμφυλίου να πλανάται πάνω από το ζήτημα.

Γενικά μιλώντας, και χωρίς να πάμε στο παρελθόν αυτής της ιστορικής διαδικασίας, η φυλετικοποίηση δεν μπορεί να γίνει κατανοητή χωρίς 1) τη θέληση όσων αυτοσυγκροτούνται ως “λευκοί” να την διαιωνίζουν 2) την αντίσταση αυτών που την υφίστανται. Αυτή η διπλή δυναμική συνιστά την καρδιά της διαδικασίας της φυλετικοποίησης.

Είναι μια πάλη που δεν μπορεί να κατανοηθεί έξω από την ταξική πάλη αλλά **δεν περιορίζεται σ’ αυτήν**. Είναι μια ιεραρχική πόλωση: η θέση των λευκών δεν είναι ισοδύναμη με αυτήν όσων υφίστανται φυλετικές διακρίσεις. Δεν υπάρχει “ρατσισμός κατά των λευκών”.

Δεν μπορεί κανείς να κατανοήσει τον ρατσισμό αν αρνείται να δει ότι κάποιοι έχουν συμφέρον από αυτόν, και ότι το φάσμα αυτών των συμφερόντων καλύπτει ένα πολύ ευρύ κοινωνικό όλο, που φτάνει από τον προλετάριο στο αφεντικό, μέσω του κράτους: είναι η κοινωνία που είναι ρατσιστική, “ρατσιστές” υπάρχουν μόνο μ’ αυτή τη συνθήκη.

Αν σήμερα δεν παραδεχτούμε όλα αυτά, δεν μπορούμε να καταλάβουμε την ψήφο των εργατών στο *Λαϊκό Μέτωπο*, όχι περισσότερο από τις συστροφές της *Ανυπότακτης Γαλλίας* (LFI) πάνω στο ίδιο ζήτημα. Επίσης δεν μπορούμε να καταλάβουμε τη διαχείριση των γειτονιών από την αστυνομία και την ανθεκτικότητα των φυλετικών διακρίσεων.

Είναι αυτή ανθεκτικότητα, εκτός των κατηγοριών της εκμετάλλευσης της χειρονακτικής εργασίας, που κάνει τους φυλετικοποιημένους ανθρώπους της ανώτερης μεσαίας τάξης ή της μεσαίας τάξης να μπαίνουν σ’ αυτή τη μάχη σήμερα. Ο “Λευκός φτωχός” δεν υφίσταται φυλετικό στιγματισμό, ο “πλούσιος Μαύρος” ίσως.

¹ Στμ. Μεταφρασμένο από εδώ: https://blogs.mediapart.fr/carbure/blog/180620/sur-le-privilege-blanc?fbclid=IwAR2TjgLwn3AaCwzB1p00-zFtgX3PCSxBvk_PeQBR5uWEqDWvrfL51l6ekN0.

Ο όρος “λευκό προνόμιο” συμπυκνώνει αντιφατικά αυτή την ιστορία και αυτή την προβληματική, αυτή είναι η αξία του. Δεν μπορεί να γίνει κατανοητός ως ένα προνόμιο που παρέχεται σε μεμονωμένα άτομα αλλά ως μια συνολική διάκριση. Τα όριά του είναι η ενοχή ή η ομφαλοσκόπηση.

Οι προλετάριας και οι φυλετικοποιημένοι προλετάριας, εξαιτίας της συγκεκριμένης θέσης που έχουν στην κρίση της καπιταλιστικής κοινωνικής αναπαραγωγής, βάζουν την αντιφατική διάλυση των φυλετικών και έμφυλων ταυτοτήτων στο κέντρο της κομμουνιστικής προοπτικής της κατάργησης των τάξεων.